

27-8-38

Estimat Oriens: en triques cap
per de tornar te neuràtic. D'ho
die jo que fa dia sói per aconsejar
te una mica. El que et passa
avui no és res més que aquest
diantre de temps que se'ns fica
a dies, inflats i no inflats i ens
ja fer les mil i una simplicitat. Si
m'has vist, un miss rabios
no està tan idem com estava jo que
ta tarda. Ho ha pagat toton que
s'ha convertit a mi, per això repen-
sament, m'han deixat més, sola
que els altre dies i m'he en-
muntat de mala manera.

He cuidat, m'he barallat he
tornat una taca pel llet, m'he
empastifat com una condemnat
i no he fet més coses perquè no
he pogut. Una estic empastifat
com una noia perquè he espe-
rat massa a escriure't, i la llum
no ve i no m'hi veig i com

que no m'hi veig tampoc no veig
què dir-te.

Suposo que t'hauran dit que
el Sr. Caralt, té la pena a fruit i
que pensa fer-la prisió en dimarts
a 1/2 de deu del matí. Jo sento del
Sanatori dilluns entre nou i deu di-
jornada a tot bon riatge. Si m'ho
permeten i ho permeten, penso venir
a passar una nit, de les dues
hores d'un condemnat, al teu costat
demà a la tarda, però sense recurtir
des d'ipus'mi com estes, estic tota cufa
dacla d'amb la vi? perquè no se'pi per en
redar-me o de veritat m'ha dit que
estava a 39'5. Com que no em nove,
no puc utilitzar el meu espionatge.

Com te trobes? Q'ha ferat paine el meu
no? En Joan se salva d'una i bonq
Jo sent que no tinc humor perquè si t'
hagues arribat tant possiblement no m'han-
ria mirat més la cara, almenys fins a
acabar la guerra. Vaig votar com si
m'hi hagues picat gueloni, i tenc més
fanel, en acordar-me, un tal mag
fallia al cervell, que de poder-lo
estirar tot en una canya hauria que
dat machon. — Perdona, no tinc ni
ni, paper ni ni llum. Jesa. Marec